

Druga strona postępowania: Kendrion NV, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku;
- oddalenie żądania podnoszonego przez Kendrion w postępowaniu w pierwszej instancji i dotyczącego naprawienia podnoszonej szkody, względnie – absolutnie ewentualnie – obniżenie wymiaru owej szkody do kwoty 175 709,87 EUR;
- obciążenie Kendrion kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia prawa poprzez dokonanie błędnej wykładni pojęcia związku przyczynowego, ponieważ Sąd uznał, że naruszenie rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia stanowi miarodajną przyczynę powstania podnoszonej szkody polegającej na poniesieniu kosztów gwarancji, podczas gdy zgodnie z utrwalonym orzecznictwem miarodajną przyczyną poniesienia owych kosztów jest decyzja przedsiębiorstwa o niezapłaceniu grzywny w trakcie trwania postępowania zawisłego przed sądem unijnym.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia prawa poprzez dokonanie błędnej wykładni pojęcia szkody, ponieważ Sąd odmówił zastosowania do podnoszonej szkody związanej z poniesionymi kosztami gwarancji bankowej takich samych wymogów jak w przypadku szkody związanej z zapłatą odsetek od kwoty grzywny, mianowicie wymogu by skarżący w pierwszej instancji wykazał, że obciążenie finansowe związane z zapłatą odsetek było wyższe aniżeli korzyść, którą mógł on osiągnąć z niezapłacenia grzywny.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa poprzez dokonanie błędnej wykładni okresu, w którym powstała podnoszona szkoda oraz brak uzasadnienia w tym zakresie, ponieważ nie przedstawiając uzasadniających to względów Sąd orzekł, że okres, w którym powstała podnoszona szkoda wynika z poniesienia kosztów gwarancji może różnić się od okresu ustalenia przez Sąd bezprawnego działania, które doprowadziło do powstania rzeczonej szkody.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice
(England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu
24 marca 2017 r. – Swedish Match AB/Secretary of State for Health**

(Sprawa C-151/17)

(2017/C 161/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Swedish Match AB

Druga strona postępowania: Secretary of State for Health

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 lit. c) oraz art. 17 dyrektywy 2014/40/UE są nieważne ze względu na:

- I. Naruszenie ogólnej zasady niedyskryminacji prawa Unii;
- II. Naruszenie ogólnej zasady proporcjonalności prawa Unii;
- III. Naruszenie art. 5 ust. 3 TUE oraz zasady subsydiarności prawa Unii;

IV. Naruszenie art. 296 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”);

V. Naruszenie art. 34 i 35 TFUE; oraz

VI. Naruszenie art. 1, 7 oraz 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2017 r. – Komisja/Portugalia

(Sprawa C-170/17)

(2017/C 161/20)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Yerrell i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

1. stwierdzenie, że wydając specjalne krajowe prawa jazdy upoważniające do kierowania pojazdami należącymi do kategorii zharmonizowanej AM, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾;
2. stwierdzenie, że, nie zapewniając tego, iż jedna osoba może być posiadaczem tylko jednego prawa jazdy, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy;
3. obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zakresie dotyczącym zobowiązań ciążących na Republice Portugalskiej na mocy art. 4 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 2 lit. a) oraz art. 7 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. Komisja jest zdania, że to państwo członkowskie nie przyjęło koniecznych środków przed upływem terminu ustalonego w uzasadnionej opinii. Administracja portugalska, wskazując w piśmie z dnia 15 grudnia 2016 r., że dokona ona w przyszłości zmian ustawodawczych w tym względzie, sama potwierdziła, iż nie przyjęła tych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 403, s. 18

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 lutego 2017 r. w sprawie T-40/15, ASPLA i Armando Álvarez/Unia Europejska, wniesione w dniu 5 kwietnia 2017 r. przez Unię Europejską, reprezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano i P. Giusta, pełnomocnicy)